

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Διαδικτυακής ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

*«Χρηματοδότηση – υποχρηματοδότηση των
σχολείων. Έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση.
Εκπαιδευτικές ανάγκες»*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Διαδικτυακή ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Με ΘΕΜΑ:

**«Χρηματοδότηση – υποχρηματοδότηση των σχολείων.
Έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση. Εκπαιδευτικές ανάγκες»**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Μία ακόμα εκδήλωση της ΔΟΕ στο πλαίσιο της υλοποίησης του αγώνα μέσα από τα ενιαία κείμενα για την αντιμετώπιση της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων του Ν. 4692/2020.

Η σημερινή εκδήλωση έχει να κάνει με ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που απασχολεί τις σχολικές μονάδες και είναι η «Χρηματοδότηση - υποχρηματοδότηση των σχολείων. Έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση. Εκπαιδευτικές ανάγκες».

Ειδικά μετά την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου αναμένεται να είναι και πολύ διαφορετικό το τοπίο που διαμορφώνεται και σίγουρα με βάση τις αλλαγές που παρατηρούμε να γίνονται, μάλλον όχι επί τω βελτίων, αλλά επί των χειρών, αλλά θα τα πούνε οι συνάδελφοι οι οποίοι είναι εδώ μαζί μας σήμερα και θα μεταφέρουν την εμπειρία τους μέσα από τις σχολικές μονάδες.

Έχουμε μαζί μας τη Βάσω Τσακινού Προϊσταμένη Νηπιαγωγείου. Τη Νάντια Γεωργαλάκη Διευθύντρια τετραθεσίου νηπιαγωγείου. Τον Γιώργο Λιάμπα Διευθυντή 6θέσου Δημοτικού Σχολείου και τον Κώστα Χριστόπουλο Διευθυντή 12θεσίου Δημοτικού Σχολείου, μέσα από τις ιδιαιτερότητες που αντιμετωπίζει η κάθε μία από αυτές τις σχολικές μονάδες και με βάση βέβαια την περιοχή, αλλά δεν είναι η περιοχή το ζητούμενο σε αυτές τις εκδηλώσεις και σε αυτή τη συζήτηση την οποία

κάνουμε, αλλά τα ενιαία προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε θα μεταφέρουν την εμπειρία τους και τους προβληματισμούς τους σε σχέση και με το τι συνέβαινε μέχρι τώρα στη στήριξη των δημόσιων σχολείων από πλευράς χρηματοδότησης και ενίσχυσης από τους Δήμους, αλλά και το τι πρόκειται να συμβεί στη συνέχεια μέσα από την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου.

Να ξεκινήσουμε από το νηπιαγωγείο;

B. ΤΣΑΚΙΝΟΥ: Καλημέρα σε όλους. Πρώτον θα ήθελα να πω συγχαρητήρια στη ΔΟΕ για την εξαιρετική δουλειά και τις εισηγήσεις που έχει κάνει όλα αυτό το διάστημα ενάντια στην αξιολόγηση, κατηγοριοποίηση των σχολείων. Και πιστεύω ότι όλο αυτό το υλικό που έχει παραχθεί, η σύνδεση με το ελληνικό πανεπιστήμιο, αλλά και με τα ξένα πανεπιστήμια, ή αποτελεί μια παρακαταθήκη για το μέλλον.

Οι ανάγκες για το πλαίσιο, το κομμάτι του νηπιαγωγείου και τις ανάγκες που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στα νηπιαγωγεία. Όλοι έχουμε δει το πώς είναι τα νηπιαγωγεία και τις κτιριακές ανάγκες που έχουν, τις ανάγκες σε υλικοτεχνική υποδομή, καθώς και σε εκπαιδευτικές παιδαγωγικές ανάγκες.

Σε κάθε δήμο βλέπουμε ότι υπάρχουν ελλείψεις στο προσωπικό του Δήμου, των τεχνικών υπηρεσιών. Πολλές φορές υπάρχουν έκτακτες ανάγκες οπότε εκεί μπαίνουν εξωτερικοί συνεργάτες του Δήμου και αυτοί μπορεί να πληρώνονται ίσως πολύ παραπάνω. Βλέπουμε ότι υπάρχουν εγκαταλελειμμένα κτίρια σε πολλές περιοχές και χωρίς συντήρηση.

Πολλές αυξημένες ανάγκες στα νηπιαγωγεία. Στα νηπιαγωγεία παρόλο που είναι μικρές μονάδες είναι αυτόνομες μονάδες. Γιατί; Είναι αυτόνομες μονάδες οπότε έχουν τις ίδιες ανάγκες σε θέρμανση, τις ίδιες ανάγκες σε νερό, σε τηλέφωνο, σε εκπαιδευτικό υλικό, αλλά πολύ περισσότερες ανάγκες σε καθαριότητα και πολλές αυξημένες παιδαγωγικές ή εκπαιδευτικές ανάγκες για το υλικό που χρειαζόμαστε μέσα στο νηπιαγωγείο, γιατί όπως γνωρίζετε, το υλικό είναι το βιβλίο που έχουμε στην προσχολική.

Ήθελα να προσθέσω εκεί ότι εκτός από τα υλικά καθαριότητας που βλέπουμε, τις απολυμάνσεις, συντηρήσεις φωτοτυπικών, καθαρισμό μοκετών, γιατί έχουμε και επιπλέον είδη στα νηπιαγωγεία που μπορεί να μην υπάρχουν και στα δημοτικά.

Φέτος είδαμε να υπάρχει μια εκτόξευση των τιμών και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι που μαζεύονται από συναδέλφους από διάφορες περιοχές και είναι φυσιολογικές δεν τους φτάνουν ούτε να ικανοποιήσουν τις ανάγκες που υπάρχουν στα υλικά καθαριότητας. Οι διαγωνισμοί πολλές φορές στους δήμους υλοποιούνται όχι για μεγάλο διάστημα. Τυχαίνει κάποιιοι δήμοι να μην αποδίδουν τα χρήματα. Σε κάποιους άλλους δήμους να γίνονται διαγωνισμοί για την προμήθεια των υλικών που όχι μόνο δεν λύνουν τα προβλήματα, αλλά πολλές φορές προσθέτουν επιπλέον προβλήματα, αφού οι τιμές είναι μεγαλύτερες από τα μαγαζιά στις γειτονιές και πολλές φορές και κακής ποιότητας.

Η ηλικιακή ομάδα τώρα που υπάρχει στο νηπιαγωγείο, έχει αυξημένες ανάγκες, όπως είπα πριν και στην καθαριότητα και αυτό μπορούμε να το δούμε και με τους παιδικούς σταθμούς. Δηλαδή άλλο το ποσό που διατίθενται για παιδιά μικρής ηλικίας και άλλο το ποσό που διατίθενται ίσως για μεγαλύτερα παιδιά.

Αυτό που είπα ξανά για το παιδαγωγικό υλικό, αλλά εμείς έχουμε και πολύ μεγάλη ανάγκη για τη διαμόρφωση του χώρου. Δηλαδή δεν μπορούμε να έχουμε στείρες αυλές στα σχολεία μας. Θα πρέπει οι αυλές να συνοδεύονται και με κάποια παιχνίδια, θα πρέπει να υπάρχουν κάποιοι χώροι που να μπορούν τα παιδιά να κινούνται και να μπορούν να κάνουν κάποια πράγματα, ακόμα και στο διάλειμμα που είναι εκπαιδευτικός χρόνος.

Αυτό που παρατηρούμε σχετικά με τα νηπιαγωγεία και με τα δημοτικά είναι ότι οι δήμοι δεν κάνουν πολλές φορές πλήρη κατανομή των χρημάτων και σε κάποιες περιοχές δεν θα ήθελα να πω σε ποιες, πάντως είμαι και εγώ σε μία από αυτές, δεν έχουμε καθόλου χρήματα στα χέρια μας. Δίνουν σε κάποια νηπιαγωγεία, περίπου για να καταλάβουμε, 200 με 250 € στο χέρι το τρίμηνο και τα υπόλοιπα δεν τα κατανέμουν ποτέ.

Δεν υπάρχουν σε πολλούς δήμους τραπεζικοί λογαριασμοί των σχολείων. Απολογισμούς δεν βλέπουμε και κανείς δεν γνωρίζει πόσα χρήματα πήρε το διπλανό σχολείο. Εγώ θα ήθελα να σας διαβάσω ένα μήνυμα που πήρα χθες από μια συναδέλφισσα που λέει: «διαβάζω όλα τα παραπάνω μηνύματα και μου φαίνεται πως έρχομαι από άλλο πλανήτη».

Η συνάδελφος αυτή διάβασε απλά πως σε κάποιες περιοχές περνάνε τα τιμολόγια και παίρνουν κάποια χρήματα στα χέρια τους. Και λέει, δεν θα πω την περιοχή, είναι στη διάθεσή σας εάν θέλετε: «σε εμάς δεν έχει δοθεί ποτέ 15 χρόνια που είμαι προϊσταμένη κανένα χρηματικό ποσό. ΔΕΗ τα έχει αναλάβει ο Δήμος. Δεν ξέρω όμως εάν τα πληρώνει, γιατί κάποιοι λογαριασμοί που πέσανε στα χέρια μου είχαν πολύ αυξημένα ποσά. Υλικά παραγγέλνουμε από διαφορετικό συμβεβλημένο κατάστημα κάθε χρονιά και μας εγκρίνουν τα μισά από αυτά που παραγγέλνουμε.

Όταν ρώτησα ποιο είναι το ποσό που αντιστοιχεί στο νηπιαγωγείο μας, μου είπαν ότι δεν υπάρχει αντιστοιχία ποσού ανά σχολείο. Τα χρήματα μπαίνουν όλα σε ένα κουμπαρά και διατίθενται ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του κάθε σχολείου.

Πετρέλαιο. Παρακαλάμε κάθε φορά, παίρνουμε 300, 400 λίτρα τη φορά. Η κοπέλα βρίσκεται και σε βόρεια περιοχή και σε 15 – 20 μέρες πρέπει να ξαναπαραγγείλουμε.

Όλα με το σταγονόμετρο και χωρίς καμία διαφάνεια. Και το τραγικό είναι ότι πηγαίνουν εκπαιδευτικοί και παραλαμβάνουν τα υλικά διαθέτοντας το δικό τους όχημα και το δικό τους χρόνο».

Για να καταλάβουμε λίγο πώς είναι οι καταστάσεις όπου και άλλη μια συνάδελφος μου είπε ότι εμένα μου έστειλε το Υπουργείο προχθές 7 ρομποτάκια και δεν έχω χλωρίνη για να καθαρίσω.

Το ξέρουμε λοιπόν πώς είναι η κατάσταση. Βλέπουμε αυτή τη στιγμή τι γίνεται σε κάθε δήμο. Ότι πολλές φορές τα χρήματα κινούνται με μια αδιαφάνεια. Ότι οι επισκευαστικές δαπάνες πολλές φορές μετατρέπονται σε λειτουργικά έξοδα και αφήνοντας χρήματα στους δήμους για άλλες διαδικασίες, ότι σε πολλούς δήμους γίνονται κάποιες μεταφορές κωδικών για να πληρωθούν οι καθαρίστριες παράδειγμα.

Τα χρήματα των κυλικείων πολλές φορές των συλλόγων που νοικιάζουν τα σχολεία, γιατί ήμουνα και εγώ μέλος ΔΕΠ, οπότε βλέπαμε ότι πολλές φορές δεν ερχόντουσαν, παρακρατούνται. Το ίδιο συμβαίνει και πολλές φορές και με τις επιστροφές από τις ΔΕΚΟ.

Η ΣΑΤΑ κάθε φορά που ρωτάμε και στο δικό μας το Δήμο, αλλά και σε άλλους δήμους, μας λένε ότι δεν ξέρουν πού είναι, δεν μας

δίνουν καμία ενημέρωση για τα χρήματα που χρησιμοποιήθηκαν, ποιες επισκευαστικές δαπάνες έγιναν, ποιες υπερβολαβίες έγιναν και δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για την κατανομή των επισκευαστικών δαπανών.

Αυτό που ήθελα να πω επίσης είναι ότι όλα αυτά τώρα έρχονται σε ένα συνδυασμό με την ελεύθερη επιλογή σχολείου και εδώ μπαίνουν κάποια ζητήματα. Μπαίνουν κάποια ζητήματα δημοκρατίας. Δηλαδή αυτή η ελεύθερη επιλογή σχολείου που θα γίνει, που λέγεται ότι θα γίνει, πώς θα λειτουργήσει, τι αποτέλεσμα θα έχει, πώς θα κατηγοριοποιήσει τα σχολεία;

Όταν μιλάμε για γειτονικά σχολεία που ίσως οι γονείς να έχουν βάλει το χέρι στην τσέπη τους και να έχουν φτιάξει κάποια πράγματα στο σχολείο, γιατί εκεί αυτό που βλέπουμε μόνοι μας στο νηπιαγωγείο είναι να μετακυλύεται όλο αυτό το κόστος της λειτουργίας του σχολείου, πολλές φορές στους γονείς.

Δηλαδή για να τα βγάλουν πέραν, μου γράφουν κάποιες συναδέλφισσες, με τα 200 – 250 €, τα καθαριστικά τα αγοράζουν οι γονείς. Αγοράζουν και τα χαρτιά υγείας και τη χειροπετσέτα για το σχολείο, γιατί ένα κουτί χειροπετσέτες έχει 15,00 €. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι όταν ο Δήμος σου δίνει 80 € για καθαριστικά τι μπορείς από αυτά να καθαρίσεις.

Εμένα πριν λίγο μου ήρθε μια παραγγελία για να καταλάβετε, 40 € το οποίο είναι μια χλωρίνη και ένα κρεμοσάπουνο, σακούλες σκουπιδιών και έκλεισε ο λογαριασμός. Όλα αυτά λοιπόν δημιουργούν κάποια ζητήματα δημοκρατίας, κάποια ζητήματα κατηγοριοποίησης σχολείων. Μια αδιαφάνεια που φαίνεται γιατί ποτέ δεν ξέρουμε συλλογικά πόσα χρήματα δόθηκαν, γιατί δόθηκαν, πώς δόθηκαν. Ποτέ δεν ρωτιόμαστε για κάποια πράγματα.

Δηλαδή υπάρχουν τώρα, είχαμε μια καταγγελία για μια περιοχή στην οποία αγόρασαν κάποια πράγματα μαζικά χωρίς να ρωτήσουν κανένα σχολείο, τα οποία ήταν άχρηστα. Και αυτό σίγουρα έχει να κάνει και με την ισότητα στο σχολείο.

Για τα νηπιαγωγεία; Θεωρώ ότι είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Έχουν να αντιμετωπίσουν εκτός από τα ζητήματα των λειτουργικών δαπανών, αυτή τη στιγμή τα ακατάλληλα κτίρια, ενοικιαζόμενα καταστήματα

χωρίς αυλές. Σε πολλά από αυτά είχαμε φέτος ήδη ατυχήματα, όπως είχατε δει.

Προκάτ που είχαν γίνει για τις ανάγκες της δίχρονης και που έπρεπε ήδη να έχει αρχίσει η αντικατάστασή τους. Δεν έχει αρχίσει σε κανένα. Σε κανένα δήμο. Δεν εφαρμόζεται η αντιστοιχία παιδιών – τετραγωνικών του ΟΣΚ και της πυρασφάλειας που είναι 2 και 3 τετραγωνικά στο παιδί και εγείρονται ζητήματα ασφάλειας των παιδιών και των εκπαιδευτικών πια στα σχολεία. Και με άλλα ζητήματα, αλλά και με το κτιριακό.

Να πω και κάτι επιπλέον. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι δήμοι πρέπει να έχουν ενοικιαζόμενα καταστήματα που τα πληρώνουν 1.500 και 1.800 € το μήνα από το να πάρουν ένα χώρο ίσως και να κάνουν μια ανέγερση σχολείου. Αυτά από εμένα. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Προχωράμε στη Νάντια Γεωργαλάκη, είναι Διευθύντρια τετραθέσιου νηπιαγωγείου, να μας εκθέσει με τη σειρά της τα προβλήματα και τους προβληματισμούς.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΛΑΚΗ: Δεν θα σας κουράσω πολύ γιατί με κάλυψε σε πάρα πολλά πράγματα η συναδέλφισσα, αλλά θα ξεκινήσω λίγο με ένα αστείο. Λένε οι παλιοί ότι εάν δεν παντρέψει παιδί και αν δεν χτίσεις ένα σπίτι δεν γνωρίζεις τι είναι οι δυσκολίες.

Εγώ το έχω εμπλουτίσει λίγο και λέω εάν δεν παντρέψεις ένα παιδί, εάν δεν χτίσεις σπίτι και εάν δεν γίνει Διευθύντρια ή Προϊσταμένη σε ένα νηπιαγωγείο δεν έχεις καταλάβει τι σημαίνει δυσκολίες. Και το κάνω αυτό χωρίς να έχω κάποια διάθεση μιζέριας, γιατί – και θα μου επιτρέψετε εδώ μια παρένθεση – θεωρώ ότι πλέον ακόμα και ο διάλογος περνάει μια κρίση στις μέρες μας και εκτός του κλάδου μας, αλλά και εντός. Μόλις δηλαδή εκφράσουμε μια άποψη, αμέσως ο απέναντι, ο συνομιλητής μας περιχαράκωνει σε αυτή την άποψη και μας αποδυναμώνει.

Αν δηλαδή πω τώρα εγώ για τα προβλήματα του νηπιαγωγείου, θα χαρακτηριστώ ίσως ως μια μίζερη, ή ότι δεν σέβομαι τα προβλήματα άλλων κλάδων που είναι σοβαρότερα. Αν μιλήσω για το μισθό θα πούνε κοίτα νοιάζεται μόνο για τα λεφτά. Αυτό για μένα είναι πολύ σημαντικό κομμάτι και θα πρέπει εδώ να τονίσω ότι όταν οι εκπαιδευτικοί μιλάμε για τα

προβλήματα, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε αίσθηση και ενσυναίσθηση των άλλων προβλημάτων, αλλά σημαίνει ότι εμείς υπηρετούμε αυτό τον κλάδο και βάζουμε τα προβλήματά μας δίπλα στα προβλήματα των άλλων.

Τέλος θέλω να πω κάτι ακόμα. Ότι το νηπιαγωγείο πραγματικά είναι **πρόβλημα ήχου** σε δυο απόψεις, σε δυο επίπεδα. Το ένα είναι η αυταξία που έχει Ως νηπιαγωγείο για το ρόλο που υπηρετεί και σε δεύτερο χρόνο έρχεται το προπαρασκευαστικό του κομμάτι για τις άλλες βαθμίδες.

Αυτό σημαίνει ότι οι νηπιαγωγοί κρατάμε γερά το δημόσιο νηπιαγωγείο και προσπαθούμε να διαφυλάξουμε πέραν των άλλων, πέραν των σημαντικών στόχων που είναι αποτυπωμένοι στους νόμους, προσπαθούμε να διαφυλάξουμε την παιδική ηλικία των παιδιών σε μια πολύ δύσκολη εποχή και προσπαθούμε να εκπαιδεύσουμε και τους γονείς να διαφυλάξουν την παιδική ηλικία των παιδιών. Δεν θα το αναλύσω παραπάνω, έτσι ώστε στις μετέπειτα βαθμίδες να σας έρθουν παιδιά που έχουν βιώσει αυτά που έπρεπε να έχουν βιώσει στην παιδική τους ηλικία και να μην πάρουν τα προβλήματα. Προσπαθούμε εμείς να τα λύσουμε τώρα και να μην τα πάρουν μαζί τους στις επόμενες βαθμίδες.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί πρέπει να στηριχθεί το νηπιαγωγείο και πρέπει να στηριχθεί σε υποδομές και σε χρήμα. Είναι μια επένδυση. Όταν λοιπόν ζητάμε χρήματα δεν τα ζητάμε για τους εαυτούς μας, δεν τα ζητάμε έτσι εύκολα. Τα ζητάμε γιατί έτσι θα βελτιώσουμε το σχολείο.

Το σχολείο είναι ένας χώρος που πρέπει να δώσει στα παιδιά την ελευθερία να κινούνται, να μαθαίνουν, να πειραματίζονται, να ερευνούν και αυτό μπορεί να γίνει με σωστές υποδομές. Πολύ σωστά είπε και η συναδέλφισσα πριν εγώ είμαι τυχερή στο σχολείο που είμαι σχετικά, όμως πολλές συναδέλφισσες προσπαθούν να πραγματοποιήσουν την ιερή παιδαγωγική διαδικασία μέσα σε χώρους ακατάλληλους σε ενοικιαζόμενα σπίτια, σε πολυκατοικίες, σε υπόγεια κλπ.

Είναι πολύ – πολύ σημαντικό να στηριχθεί αυτό το πράγμα. Νομίζω, δεν ξέρω χθες το έψαχνα ότι έχει βγει και ένα δελτίο Τύπου από το Συνήγορο του Πολίτη για αυτές τις προτάσεις και ότι θα έπρεπε να υπάρχουν γενικότερα, να υπάρχει ένα ενιαίο κτιριολογικό πλαίσιο για τα νηπιαγωγεία.

Ο χώρος σε ένα σχολείο δεν είναι απλά ένας χώρος. Υπάρχει ολόκληρο πεδίο πλέον. Η χωροπαιδαγωγική, η περιβαλλοντική παιδαγωγική κλπ, που λέει ότι ο χώρος είτε μας διευκολύνει στην παιδαγωγική μας διαδικασία, είτε μας εμποδίζει. Είναι ένα πολύ – πολύ ουσιαστικό κομμάτι. Δεν θα μακρηγορήσω άλλο γιατί τα είπε η συναδέλφισσα.

Ένα μεγάλο κόστος μετακυλύεται στους γονείς, γιατί στο νηπιαγωγείο δουλεύουμε με αναλώσιμα υλικά και για μένα όταν λέμε δωρεάν παιδεία επί της αρχής είναι σημαντικό να είναι δωρεάν η παιδεία σε ένα συμβολικό επίπεδο θα έπρεπε να είναι δωρεάν η παιδεία, γιατί είναι λίγο αστείο υπάρχει όμως, το έχω κάνει εγώ και στο δημοτικό, να δίνω στα παιδιά μου χαρτιά υγείας και να πηγαίνουν στο σχολείο.

Δηλαδή νομίζω και σε ένα συμβολικό επίπεδο είναι λίγο κατάντια αυτό. Δεν ξέρω εάν έχω να συμπληρώσω κάτι άλλο. Να αναφερθώ και σε άλλα προβλήματα. Είναι πολλά. Είναι το γραφειοκρατικό κομμάτι που το ζω τώρα ως Διευθύντρια σε συνάρτηση πάντα με το ωράριο που πρέπει να βελτιωθεί. Πρέπει το ωράριο των νηπιαγωγών να είναι όπως των υπόλοιπων βαθμίδων, είναι μεγάλη ανάγκη και για πρακτικούς λόγους αυτό.

Πέρα από τα κτίρια το ωράριο των νηπιαγωγών, είναι η ίδρυση και η λειτουργία τμημάτων ένταξης, τουλάχιστον εδώ στο νομό του Ρεθύμνου έχουμε πολλά προβλήματα σε αυτό το επίπεδο. Πρέπει να ιδρυθούν τμήματα ένταξης. Πρέπει κάθε σχολείο να έχει μια μονάδα – μέσα σε εισαγωγικά – που να μπορεί να οργανώνει τους συναδέλφους στο επίπεδο της ειδικής αγωγής, φαντάζομαι και οι ελλείψεις στα ειδικά νηπιαγωγεία θα είναι ακόμα χειρότερες.

Και ξέρετε η ειδική αγωγή θέλει πολύ - πολύ υλικό για να δουλέψεις. Το παιδαγωγικό υλικό που είπε πριν και η συναδέλφισσα είναι απαραίτητο, είναι ένα μέσο απαραίτητο για την παιδαγωγική διαδικασία και στα σχολεία έχουμε μεγάλες ελλείψεις. Πίσω μου βλέπετε στο φόντο, υπάρχει ένας διαδραστικός πίνακας ο οποίος είχε τοποθετηθεί στο σχολείο πριν 10, 12 χρόνια, μπορεί και παραπάνω. Δεν είχε λειτουργήσει ποτέ, γιατί εδώ το τμήμα λειτουργούσε λίγο ως αποθήκη με αναπληρωτές.

Εγώ είμαι υπεύθυνη του τμήματος ένταξης, έχω και αυτό το συνδυασμό. Δηλαδή μαζεύω, όπως είπε και η συναδέλφισσα, είμαι τρεις

φορές παιδί του κατώτερου θεού, είμαι νηπιαγωγός, είμαι διευθύντρια και νηπιαγωγός στο τμήμα ένταξης, οπότε φέραμε ιδιώτη για να πληρώσουμε και να φτιάξουμε να λειτουργήσει ο διαδραστικός πίνακας και έχω δουλέψει δυστυχώς με δωρεές από γονείς. Και από τους Συλλόγους Γονέων.

Το ίδιο και σε ζητήματα αυλής που είπε η συναδέλφισσα. Γενικώς τα νηπιαγωγεία, φαντάζομαι και οι άλλες βαθμίδες, θέλει πολύ υλικό και θέλει χρήματα για να μπορέσουμε να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας. Και είναι σημαντικό να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας γιατί έτσι δίνουμε στα παιδιά το χώρο να αναπτυχθούν σωστά, να γίνουν χαρούμενα, να βιώσουν την παιδική ηλικία που είπα και να έχουμε την άνεση να προλάβουμε εμείς προβλήματα που θα τα βρείτε εσείς στην πορεία και ευχόμαστε να μην τα βρείτε.

Θέλουμε δηλαδή και ένα πλαίσιο στήριξης. Το άλλο που ήθελα να πω, συγνώμη σας τα λέω λίγο ανακατεμένα, αλλά μου έρχονται τώρα στην πορεία του λόγου. Το σχολείο θα έπρεπε να έχει έξτρα προσωπικό. Θα έπρεπε να έχει συναδέλφους ψυχολόγους σε σταθερή βάση, κοινωνικούς λειτουργούς σε σταθερή βάση. Τα προβλήματα είναι πολλά και δεν μπορούμε να τα λύσουμε μόνοι μας. Δεν μπορούμε να στηρίξουμε μόνοι μας τις οικογένειες και αυτά θα τα βρούμε μπροστά μας.

Το καλό είναι τώρα, τώρα πρέπει να δώσουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε. Η πολιτεία μπορεί να στηρίξει, ο δήμος πρέπει να στηρίξει, η παιδεία είναι επένδυση για να μπορέσουμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα μακροπρόθεσμα. Αυτά από εμένα. Σίγουρα έχω να πω πιο πολλά, αλλά νομίζω ότι είμαστε αρκετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ευχαριστούμε και εμείς. Να πω ότι τα ζητήματα που αναφέρθηκαν σε σχέση με το ωράριο, αλλά και με τη στήριξη, με όλες τις ειδικότητες που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του νηπιαγωγείου, στην ουσία αποτελούν και αυτά ζητήματα χρηματοδότησης, όχι βέβαια μέσω των λειτουργικών δαπανών του Δήμου, αλλά της επένδυσης στην εκπαίδευση.

Και να πω ένα πρόβλημα που πραγματικά απασχολεί τα νηπιαγωγεία και τα ολιγοθέσια σχολεία, το ζήτημα του ωραρίου είναι ένα ζήτημα το οποίο η Διδασκαλική Ομοσπονδία και με απόφαση γενικής

συνέλευσης. Αλλά και την πρότασή της που έχει κάνει για τη σύνοψη της συλλογικής σύμβασης εργασίας προς την πολιτεία το περιλαμβάνει και το κορυφώνει. Δυστυχώς εδώ έχουμε να κάνουμε όχι με κλειστά αυτιά, πολύ καλά ακούνε το τι λέμε, αλλά έχουμε να κάνουμε πάλι με χρηματοδότηση, γιατί η τελευταία απάντηση που είχαμε πάρει από την τότε Υπουργό την κυρία Κεραμέως για το ζήτημα αυτό γιατί έκτοτε κανείς δεν καταδέχτηκε ξανά να ασχοληθεί με το ζήτημα, ήταν ότι είναι πολλά τα λεφτά – να χρησιμοποιήσω τη γνωστή έκφραση – τα οποία απαιτούνται για κάτι τέτοιο γιατί χρειάζονται υπερωρίες κλπ.

Είναι σαφέστατα ζήτημα απόφασης επένδυσης σε αυτό που είπε και η Νάντια προηγουμένως, αλλά και η Βάσω το εάν επενδύεις ή όχι σε μια δομή η οποία είναι απαραίτητη για να γίνει η βάση της λειτουργίας όλου του εκπαιδευτικού συστήματος.

Και φυσικά γενικότερα στη δημόσια εκπαίδευση. Και για τα τμήματα ένταξης να πω ότι είναι ένα ζήτημα το οποίο θέσαμε στη συνάντηση την τελευταία που είχαμε για το θέμα της Ειδικής Αγωγής σε επίπεδο τουλάχιστον μιας αναγνωριστικής συνάντησης για το τι πρόκειται να γίνει, είναι ένα από τα βασικά ζητήματα που θέσαμε, ότι η ανάγκη να υπάρξει τμήμα ένταξης σε κάθε νηπιαγωγείο ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζονται όλα τα προβλήματα τα οποία παρουσιάζονται και να ενισχύουν τα παιδιά πραγματικά στη διαδρομή τους τη σχολική.

Προχωράμε και στα δημοτικά σχολεία. Να ξεκινήσουμε από τον Γιώργο Λιάμπα.

Γ. ΛΙΑΜΠΑΣ: Κατ' αρχήν να ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την τιμητική πρόσκληση από πλευράς Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για να συμμετέχω στη σημερινή εκδήλωση. Να υπογραμμίσω επίσης ότι αυτός ο κύκλος εδώ τα τελευταία χρόνια αυτών των εκδηλώσεων που έχει εγκαινιάσει η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, πραγματικά τιμά το ρόλο του συνδικάτου. Εγκαινιάζει και πραγματικά δείχνει τον τρόπο που θα έπρεπε να λειτουργούν τα συνδικάτα συνολικά, έτσι ώστε τα μέλη τους, τα φυσικά τους μέλη να είναι και επιστημονικά καταρτισμένα και επιστημονικά εξοπλισμένα για να μπορούν να διεκδικήσουν στο κάτω – κάτω της γραφής αυτό για το οποίο καλούνται να διεκδικήσουν τον καθημερινό τους ρόλο, τις εργασιακές τους σχέσεις.

Μιλάμε τώρα για τα σχολεία και για τη χρηματοδότηση. Για να πάνε τα παιδιά σχολείο, πρέπει να υπάρχουν σχολεία. Εάν δεν υπάρχουν σχολεία δεν μπορούν να μάθουν τα παιδιά γράμματα.

Για να δούμε τι γίνεται με αυτά τα σχολεία που πρέπει να υπάρχουν για να μάθουν τα παιδιά γράμματα; Και να μάθουν και καλά γράμματα; Πρέπει να υπάρχουν υποδομές και αυτά τα σχολεία να είναι και επαρκή, αλλά να είναι και κατάλληλα.

Θα έχει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να γινόταν μια έρευνα. Δεν ξέρω εάν την κάνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία, αν υπήρχε ένα σοβαρό Υπουργείο Παιδείας, ένα σοβαρό Υπουργείο Υποδομών, να καταδειχθεί, να καταγραφεί η παλαιότητα των σχολικών εγκαταστάσεων. Η καταλληλότητα των σχολικών εγκαταστάσεων.

Να θυμίσω ότι πάρα πολλά, κυρίως νηπιαγωγεία σε προκάτ αίθουσες; Ή να πούμε για την πολύ μεγάλη πατέντα των γυφτοσανίδων; Να δούμε επίσης εάν υπάρχει η διεθνής πατενταρισμένη εμβαδοποιημένη, εμβαδόν κατά αναλογία μαθητή με βάση τις διεθνείς προδιαγραφές; Γιατί έχουμε αίθουσες των 20 τ.μ., των 25 τ.μ., των 15 τ.μ. Να μιλήσουμε για την παιδαγωγικότητα των κτιριακών εγκαταστάσεων. Έκανε η Διδασκαλική Ομοσπονδία – και προς τιμήν της – πριν από λίγο καιρό, ειδική εκδήλωση για το πώς πρέπει να είναι τα σχολεία. Όλοι οι χώροι διαπαιδαγωγούν. Το είπε και η συναδέλφισσα η Νάντια πριν. Να μην το επαναλάβω. Εδώ είναι κοιτώνες στρατιωτών. Η μία αίθουσα δίπλα στην άλλη. Ο χώρος συμβάλει και στην αισθητική καλλιέργεια. Παρέχει τη δυνατότητα παρέμβασης, δημιουργικής εκτόνωσης, της κινητικής δεξιότητας των παιδιών;

Αυτό συνδέεται και με τους αύλειους χώρους. Υπάρχουν αύλειοι χώροι; Και τι είδους είναι αυτοί οι αύλειοι χώροι που έχουμε; Μπετόν, μπετόν, μπετόν. Ή ανύπαρκτοι. Ή αυτοί που υπάρχουν είναι απολύτως ακατάλληλοι χωρίς ούτε ένα δέντρο μέσα. Ή έστω χώρο πρασίνου για να μπορούν να καθίσουν τα παιδιά.

Από εκεί και μετά με δεδομένο ότι πρέπει πάντα στη λογική της ομπρέλας της επάρκειας και της καταλληλότητας, οι αίθουσες διδασκαλίας, όχι μόνο όταν είναι μεγάλες, όχι μόνο αν είναι φωτεινές, όχι μόνο εάν είναι ευάερες, αλλά υπάρχουν αίθουσες διδασκαλίας; Είναι τάξεις υποδοχής για το

τμήμα ένταξης, χώρος για να συνεδριάσει η ΕΔΥ, πρέπει οι άνθρωποι κάθε φορά να παίρνουν τα μπουγάκια τους και να πηγαίνουν σε κάθε αίθουσα. Δεν γίνεται έτσι.

Οι τραπεζαρίες; Όλα είναι ολοήμερα. Όλα μας τα δημοτικά σχολεία είναι ολοήμερα. Τα παιδιά τρώνε στο σχολείο. Πού τρώνε; Στο 98%, συντηρητική είναι η εκτίμηση που κάνω, στα θρανιάκια που κάνουν μάθημα, βγάζουν την πετσετούλα τους, βάζουμε ένα χαρτοτραπεζομαντηλάκι, τρώνε, τα μαζεύουν και μετά συνεχίζουν το μάθημα του ολοημέρου.

Αυτό δεν διαμορφώνει σχέση του παιδιού, του αυριανού πολίτη με το φαγητό, δεν είναι η διαδικασία μάθησης, δεν συμβάλει ή όχι στις διατροφικές συνήθειες; Γιατί τα πιο πολλά σχολεία δεν έχουν χώρους να ζεστάνουν το φαγητό, τα τρώνε κρύο. Ένα σαντουισάκι θα το πάρουν, ή στην καλύτερη περίπτωση εάν υπάρχει θερμοθάλαμος, γιατί ο φούρνος μικροκυμάτων και ορθώς απαγορεύεται η χρήση του. Και ποιος θα τα κάνει αυτά;

Γυμναστήριο. Τα παιδιά είναι κλεισμένα στα διαμερίσματα, δεν έχουν αλάνες. Υπάρχει γυμναστήριο για να κάνουν τα παιδιά γυμναστική με τα αποδυτήρια και τους φοριαμούς; Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων. Για να δούμε. Πόσες αίθουσες πολλαπλών χρήσεων έχουν τα σχολεία σε όλη την Ελλάδα; Στο χώρο που είμαι εγώ στην Καλαμαριά; Υπάρχουν σχολεία που τις εκδηλώσεις τις κάνουν ακόμα και σήμερα στην αυλή. Εάν βρέξει δεν γίνεται η εκδήλωση. Δεν υπάρχει χώρος. Βιβλιοθήκη. Το δίκτυο σχολικών βιβλιοθηκών που είχε ξεκινήσει σταμάτησε. Ούτε χώροι υπάρχουν, ούτε χρήματα δίνονται και για τη δημιουργία, αλλά και για τον εξοπλισμό των βιβλιοθηκών.

Το δικό μου σχολείο μπήκε στο δίκτυο σχολικών βιβλιοθηκών το 2018. Το 2019 περίμενα τη χρηματοδότηση, είχε δημοσιευθεί στο ΦΕΚ κλπ, δεν ερχόταν, δεν ερχόταν, δεν ερχόταν, όταν κάποια στιγμή επικοινωνήσα με το Υπουργείο μου λέει ξέρετε σταμάτησε. Γιατί; Δεν ξέρουμε, θα δούμε. Έχουν γραφεία οι Διευθυντές και οι εκπαιδευτικοί να καθίσουν την ώρα που έχουν κενό ή αφού έχουν τελειώσει να μπορέσουν να κάνουν τη δουλειά τους, να έχουν ένα ντουλαπάκι να βάλουν το μολύβι τους, να βάλουν τα εργαλεία τους. Υπάρχουν τρεις τέσσερις υπολογιστές για να μπορέσουν να δουλέψουν; Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να δούμε εάν

υπάρχουν όλα αυτά τα πράγματα και τα λέω στην πολύ πυρηνική τους μορφή, στη μορφή που συγκροτούν τους όρους γύρω από τους οποίους εκτυλίσσεται η καθημερινή εκπαιδευτική διαδικασία.

Άρα λοιπόν το ένα κομμάτι να υπάρχουν. Οι χώροι να είναι επαρκείς και κατάλληλοι. Ούτε επαρκείς είναι, ούτε κατάλληλοι. Το δεύτερο κομμάτι, αυτοί οι χώροι να συντηρούνται και να μπορούν να λειτουργούν. Αυτό το κομμάτι εδώ και χρόνια έχει περάσει στους δήμους.

Για να είμαστε καθαροί αυτή τη στιγμή όσοι έχουμε σχέση με τις σχολικές επιτροπές με τις χρηματοδοτήσεις κλπ. Γίνεται μια διαχείριση της φτώχειας. Όντως από το 2013 μέχρι το 2023 διπλασιάστηκαν οι επιχορηγήσεις από το Υπουργείο Εσωτερικών προς το Υπουργείο Παιδείας.

Ωστόσο αυτός ο διπλασιασμός έρχεται το 2012 ήταν στο 30% το 2009. Άρα σήμερα στην πραγματικότητα είμαστε στο 60% του 2009. Έχουμε λοιπόν τα σχολεία σε όποια κατάσταση και να είναι, οι δήμοι είναι υπεύθυνοι και για τη συντήρησή τους και για τη λειτουργική τους αναβάθμιση.

Οι δήμοι πρέπει να διασφαλίσουν τα σχολεία να έχουν νερό, να έχουν ρεύμα, να έχουν θέρμανση, να είναι καθαρά και να είναι ασφαλή. Εδώ τώρα υπάρχει ένα τεράστιο ζητηματάκια γύρω από όλους εδώ πέρα. Άντε το νερό το έχουμε, άντε και το ρεύμα το έχουμε. Τώρα εάν πληρώνεται ή δεν πληρώνεται από την πλευρά του Δήμου δεν ξέρουμε τι γίνεται.

Θέρμανση αλλού είναι επαρκής, αλλού δεν είναι επαρκής, αλλά εν πάση περιπτώσει δεν έχει φτάσει ποτέ στα αυτιά μου να έχουν κρυώσει τα παιδιά.

Η καθαριότητα είναι μια πάρα πολύ πονεμένη ιστορία. Με τις συνεχείς αλλαγές καθεστώτος, ακόμα και την περίοδο της πανδημίας και τη μείωση του προσωπικού, το επίπεδο της καθαριότητας στα σχολεία είναι πάρα πολύ χαμηλό και το προσωπικό είναι ανεπαρκές.

Να πω παράδειγμα του δήμου. Είχαμε 80 καθαρίστριες με 8ωρη απασχόληση, που σήμαινε 560 ώρες καθαριότητα την ημέρα. Με την εγκύκλιο Βορίδη γίνανε 100 από 80. Από 80 γίνανε 100 οι καθαρίστριες. Αυξήθηκε. Μόνο που οι ώρες ημερήσιας απασχόλησης έπεσαν στις 3.

Δηλαδή από τις 560 πήγαμε στις 300 και οι δήμοι μετά αναγκάστηκαν να προσθέσουν ώρες κλπ.

Στο δικό μου το σχολείο που ξεκινάει από τις 7.00 και τελειώνει στις 17.30 υπάρχει μια καθαρίστρια που έρχεται στις 10.30 και σχολάει στις 16.30. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Είπαμε ότι έχουν την ευθύνη της συντήρησης αλλά και της λειτουργίας. Μεγάλο πρόβλημα όταν προκύψουν οι βλάβες. Αν προκύψουν βλάβες στα σχολεία. Είτε υδραυλικές, είτε ηλεκτρολογικές κλπ. Ο βασικός φορέας ο οποίος επιδιόρθωνε τις βλάβες ήταν οι τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου. Αμ, έλα που και οι υπηρεσίες του Δήμου έχουν αποξηλωθεί από απόψεως προσωπικού. Είτε είναι ανεπαρκείς, είτε δεν υπάρχουν, είτε λείπει προσωπικό, με αποτέλεσμα να μην επιλύεται έγκαιρα το πρόβλημα. Άρα σου λένε πήγαινε σε ιδιώτες.

Ο ιδιώτης είτε δεν έρχεται, είτε είναι δύσκολο να εξευρεθεί, ή δεν έρχεται γιατί εάν είναι 10, 20, 30, 40 € και τα έχεις και τα δίνεις τελειώνει το θέμα. Αλλά εάν είναι δαπάνη της τάξεως των 300, 400, των 600 € δεν έρχεται, γιατί δεν ξέρει πότε θα πληρωθεί. Δεν ξέρει πότε θα πληρωθεί. Οπότε αναγκάζεσαι είτε να βρεις κανένα γονιό που πιάνει το χέρι του, είτε κανά συνάδελφο που πιάνει το χέρι του, είτε κανά γονιό που κάνει τη συγκεκριμένη δουλειά να έρθει να στην κάνει. Ή να πληρώσει ο Σύλλογος Γονέων την οποιαδήποτε αποκατάσταση της βλάβης για να μπορέσει να λειτουργήσει.

Στο συγκεκριμένο κομμάτι της ηλεκτροδότησης κλπ, επιπλέον και κανά δυο τρεις προτάσεις, συσκέψεις που έχουν γίνει. Όντως είναι ακριβό το ρεύμα κλπ. Εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μπορεί να υπάρξει ρύθμιση για απαλλαγή των σχολικών μονάδων και των νοσοκομείων, ή κάποιων άλλων ιδρυμάτων από την καταβολή του ΦΠΑ έτσι ώστε το κόστος να είναι χαμηλότερο;

Γιατί δεν μπορούν να εγκατασταθούν σε όλες τις ταρατσες των σχολείων φωτοβολταϊκά; Γιατί δεν μπορεί να δίνεται με προνομιακή τιμή σταθερή στα σχολεία το ρεύμα, ή το φυσικό αέριο, ή το πετρέλαιο για να πέσει το λειτουργικό κόστος;

Πάμε στο δεύτερο κομμάτι. Εκτός από το να εξασφαλίσει το φως, το νερό, το ρεύμα, την καθαριότητα και την ασφάλεια, η ασφάλεια είναι επίσης ένα τεράστιο ζήτημα και για την καθημερινή λειτουργία των σχολείων, την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων, την αντιμετώπιση κάθε μικροβλάβης, της διαρροής της βρύσης, το καζάνι που δεν δουλεύει, ο θερμοστάτης που δεν δουλεύει, είναι αναγκαίο να υπάρχει, αναγκαίο όμως, ένας επιστάτης σε κάθε σχολείο.

Ένας άνθρωπος, άνδρας ή γυναίκα γενικών καθηκόντων, ο οποίος θα επιλαμβάνεται όλων των καθημερινών λειτουργικών ζητημάτων και θα ξέρει και την πρακτική λειτουργία των εγκαταστάσεων.

Στο δεύτερο. Οι δήμοι είναι υπεύθυνοι μέχρι στιγμής και για την υλικοτεχνική υποδομή. Το είναι κλινικά νεκρό. Δεν υπάρχει περίπτωση να ανταποκριθεί σε κάποιους. Είναι κλινικά νεκρό. Άρα λοιπόν ότι αφορά τον εξοπλισμό και το εποπτικό υλικό, από κουφώματα, έπιπλα, θρανία τα οποία είναι πολύ παλιά και ακατάλληλα σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Έρχονται συνεχώς mail στα σχολεία μήπως υπάρχουν 20 θρανία, μήπως υπάρχει και περισσεύει καμία καρέκλα μεγάλη κλπ.

Επίσης αυτός ο εξοπλισμός παράλληλα τα θρανία και οι καρέκλες που έχουμε είναι απολύτως ακατάλληλες από άποψη ορθοπεδικής υπόστασης για τους μαθητές και τις μαθήτριες. Τις κουρτίνες, τα φωτιστικά, τα κλιματιστικά, τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τους προτζέκτορες, το χαρτί του φωτοτυπικού, τα υλικά των εικαστικών, τα υλικά για τις θεατρικές παραστάσεις και τα μουσικά. Όλα αυτά πρέπει να καλυφθούν υποτίθεται μέσα από τα λειτουργικά έξοδα. Δεν φτάνουν σε καμία των περιπτώσεων. Για όλα αυτά τα έξοδα, αν όχι κατ' αποκλειστικότητα σε πάρα πολύ μεγάλο ποσοστό βάζουν το χέρι στην τσέπη οι γονείς για να μπορέσουν να καλυφθούν.

Αυτό όμως στη σημερινή συγκυρία που τα πράγματα σφίγγουν οικονομικά, οξύνει ακόμη περισσότερο το πρόβλημα και δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο τη λύση του προβλήματος. Στην ομπρέλα του Δήμου μένει η γραφειοκρατική διαχείριση του ζητήματος, γιατί υπάρχουν σχολικές επιτροπές. Μέχρι το τέλος του μήνα θα έχουμε σχολικές επιτροπές. Τι θα γίνει από 1^η Ιουλίου και μετά κανείς δεν ξέρει. Είναι απαράδεκτη αυτή η καθυστέρηση. Δεν έχει παρουσιαστεί στο ελάχιστο το πλαίσιο λειτουργίας και

χρηματοδότησης των σχολείων μετά την κατάργηση της ενιαίας σχολικής επιτροπής.

Σίγουρα γυρίζουμε στο καθεστώς προ του 2011. Με ποιους όρους; Αλλά σε αυτό το καθεστώς που είμαστε τώρα με την ενιαία σχολική επιτροπή, υπάρχει τεράστια διαφοροποίηση λειτουργίας των σχολικών επιτροπών, τεράστια όμως, από δήμο σε δήμο. Από δήμο σε δήμο.

Τα προβλήματα προκύπτουν από την τακτικότητα, την περιοδικότητα, το ύψος και την επάρκεια της χρηματοδότησης. Πότε τα δίνεις; Πόσα δίνεις; Κάθε πότε τα δίνεις πέρα από τις τέσσερις επιχορηγήσεις που παίρνουν οι σχολικές επιτροπές από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ο τρόπος της διαχείρισης της χρηματοδότησης σε άλλους δήμους υπάρχουν τραπεζικοί λογαριασμοί ανά σχολείο, σε άλλους δίνονται χρήματα, σε άλλους στέλνει η Σχολική μονάδα τα τιμολόγια και εξοφλούνται κεντρικά. Δεν υπάρχει μια ενιαία αντιμετώπιση.

Υπάρχει η γραφειοκρατική διάσταση. Επίσης εδώ υπάρχει τεράστια διαφοροποίηση ανάμεσα στις σχολικές επιτροπές. Αλλού υποβάλλεται μηνιαίως οικονομικός απολογισμός, αλλού μόνο ετήσιος, αλλού έντυπα, αλλού μόνο ηλεκτρονικά, αλλού δέχονται και αποδείξεις αγοράς, αλλού δέχονται μόνο τιμολόγια.

Και αυτή τη στιγμή υπάρχει μια γκρίζα ζώνη που είναι η διαχείριση των σχολικών χώρων. Μέχρι τώρα η σχολική επιτροπή μετά από θετική εισήγηση του Διευθυντή του σχολείου, παραχωρούσε πόρους σε συλλόγους. Αθλητικούς, πολιτιστικούς κλπ. Από το 2021 με τον 4823 την αρμοδιότητα της διαχείρισης των σχολικών χώρων τις έχει το Σχολικό Συμβούλιο και μπορεί μάλιστα κιάλας και να εισπράττει. Η υπουργική απόφαση που να εξειδικεύει την εφαρμογή δεν έχει βγει ακόμα και δεν ξέρουμε τι θα γίνει και από τον Ιούλιο και μετά.

Όλα τα παραπάνω θεωρώ ότι ανοίγουν τη βεντάλια και των προβλημάτων θα κληθούν να αντιμετωπίσουν οι σχολικές μονάδες με την κατάργηση μετά από 20 μέρες των ενιαίων σχολικών επιτροπών. Αν και η σημερινή συνθήκη λειτουργίας των σχολικών επιτροπών έχει ένα στοιχείο δημοκρατικότητας με την έννοια ότι συμμετέχουν διευθυντές σχολείων,

προϊσταμένες νηπιαγωγείων. Στα Διοικητικά Συμβούλια εννοώ των Σχολικών Επιτροπών, εκπρόσωποι γονέων.

Ωστόσο ακόμα και αυτά τα Διοικητικά Συμβούλια δεν παίζουν το ρόλο που θα πρέπει να παίζουν, γιατί όταν συγκαλούνται τα 15 άτομα και οι 15 δεν έχουν επίγνωση των προβλημάτων και των ζητημάτων και των προβλημάτων που έρχονται της κάθε σχολικής μονάδας για να αποφασίσεις τη χρηματοδότηση, πέρα από το να αποδεχτείς χρηματοδοτήσεις. Δηλαδή τόσα θα πάνε σε αυτό το σχολείο, τόσα στο άλλο.

Υπάρχει βέβαια μια επίφαση δημοκρατικότητας και είναι λίγο πιο ανοιχτή η διαδικασία. αυτό το μικρό παράθυρο έστω συμμετοχής ή δημοκρατικότητας, ή πληροφόρησης, θα κλείσει. Γιατί; Γιατί η επιχορήγηση των σχολείων θα γίνεται μέσω του Δημοτικού Συμβουλίου. Και το πλαίσιο αυτή τη στιγμή είναι ακαθόριστο. Δημιουργεί τεράστια ζητήματα. Τι θα καλύπτεται από τα έξοδα τα κεντρικά από το Δήμο; Τι θα καλύπτεται από το σχολείο; Πώς θα αποφασίζεται η επιχορήγηση; Πώς κάθε σχολείο θα καλύπτει τις έκτακτες ανάγκες;

Ας πούμε ότι σου δίνουν 2 χιλιάρικα για να βγάλεις το χρόνο και σου προκύπτει μια βλάβη του χιλιάρικού, γιατί βουλώσανε τα φρεάτια. Αυτό τι θα γίνει; Θα στα καλύπτει ο δήμος; Θα τα ζητάς, δεν θα τα ζητάς; Θα βρίσκεις εσύ εργολάβο; Θα έχει εργολαβία ο Δήμος; Δεν θα έχει εργολαβία ο δήμος; Τι ακριβώς γίνεται;

Για να το μαζεύω γιατί μάλλον έχει ξεφύγει πολύ το πράγμα. Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι δεν υπάρχει ένα ξεκάθαρο πλαίσιο λειτουργίας και μάλλον αυτό το πράγμα θα γίνει ακόμα χειρότερο από την 1^η Ιουλίου και μετά. Θα δημιουργηθούν τεράστια προβλήματα στα σχολεία. Το ομολογούν και οι ίδιοι οι δημοτικοί υπάλληλοι σε όλες τις σχολικές επιτροπές. Υπάρχουν βέβαια κάποιες σκέψεις για το πώς Θα υπάρχουν άτυπες σχολικές επιτροπές γιατί δεν μπορεί να το διαχειριστεί το Δημοτικό Συμβούλιο αυτό το πράγμα.

Αναδεικνύει λοιπόν ένα τεράστιο ζήτημα οργάνωσης και λειτουργίας και χρηματοδότησης των σχολείων. Αλλά το πολύ πιο ουσιαστικό από όλα είναι η ελλιπής χρηματοδότηση των σχολείων. Έχουμε ανάγκη από

λεφτά. Λείπουν λεφτά. Χωρίς τα λεφτά δεν μπορούν να λειτουργήσουν καθόλου.

Πρέπει να υπάρξει γενναία αύξηση χρηματοδότησης για την κάλυψη όλων των αναγκών, χωρίς να είναι αναγκασμένοι να συμμετέχουν οι γονείς. Να στελεχωθούν οι δήμοι με το αναγκαίο προσωπικό και τη δημιουργία ειδικής υπηρεσίας η οποία θα ασχολείται μόνο με τα προβλήματα των σχολικών μονάδων, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Πρέπει επίσης να υπάρξει ανάληψη ευθύνης της καλής λειτουργίας των εγκαταστάσεων και πιστοποίηση πυροσβεστικής καταλληλότητας, αντισεισμικής θωράκισης από τις υπηρεσίες του Δήμου και όχι από τους Διευθυντές και τις Διευθύντριες των σχολικών μονάδων.

Να υπάρξει καταγραφή και να δημιουργηθεί μητρώο δικτύου εγκαταστάσεων από τους δήμους. Αύριο εγώ παραιτούμαι. Ο επόμενος Διευθυντής πώς θα ξέρει πώς λειτουργούν; Όπως δεν ήξερα και εγώ από τον προηγούμενο. Τι παρεμβάσεις έχουν γίνει, ή τι έχουν αλλάξει και δεν έχουν αλλάξει;

Ξαναλέω αναδιοργάνωση και λεφτά. Και για να γίνουμε και πιο συγκεκριμένοι να πάμε στη γραμμή που λέει ο ΟΗΕ το συγκεκριμένο ειδικό τμήμα του ΟΗΕ το οποίο θεωρεί ως μίνιμουμ για να μπορεί να παρέχετε μια αξιοπρεπής εκπαίδευση στα παιδιά όλου του κόσμου. Ή 6% του ΑΕΠ, ή 20% του Γενικού προϋπολογισμού. Αυτά από εμένα. Σας ευχαριστώ πολύ και πάλι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ευχαριστούμε και εμείς Γιώργο για τα όσα πολύ χρήσιμα και ενδιαφέροντα κατέθεσες και περνάμε στον Κώστα Χριστόπουλο από ένα μεγαλύτερο σχολείο να μας δώσει τις εμπειρίες του και τους προβληματισμούς του.

Κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας καλημερίσω και εγώ συνάδελφοι. Να ευχαριστήσω για την πρόσκληση. Να συγχαρώ την Ομοσπονδία γι' αυτές τις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει. Να συμφωνήσω απόλυτα με το Γιώργο Λιάμπα σε αυτά που είπε και να επαναξήσω θα έλεγα, γιατί θεωρώ ότι αυτές οι δράσεις είναι που μας προσφέρουν την οικονομική τεκμηρίωση του συνδικαλιστικού μας λόγου.

Είναι απαραίτητο πλέον στην κοινωνία να μιλάς με επιστημονικό τρόπο για να μπορέσεις να πείσεις. Θίχτηκαν πάρα πολλά πράγματα, δεν θέλω να επαναλάβω. Έχω σημειώσει τρεις τέσσερις ενότητες που θα ήθελα να αναφερθώ και να ξεκινήσω από το γεγονός ότι νομίζω πως αποτελεί κοινή διαπίστωση και κοινή παραδοχή. Είναι καθοριστική η συμβολή και η παιδαγωγική σημασία των σχολικών χώρων που βρισκόμαστε καθημερινά με τους μαθητές μας και είναι πολύ σημαντικός παράγοντας στην ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών μας.

Αν όλα αυτά τα συνδυάσουμε με την υλικοτεχνική υποδομή που υπάρχει, τα ηλεκτρονικά μέσα, οι βοηθητικοί χώροι, οι βιβλιοθήκες, εργαστήρια, θα έλεγα ότι συναπαρτίζουν ένα πλαίσιο αναγκών οι οποίες κατά την άποψή μου επ' ουδενί δεν καλύπτονται ούτε έστω και σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο με την υπάρχουσα χρηματοδότηση από την πολιτεία.

Και θα γίνω πιο σαφής. Εκεί που σκάλιζα λίγο το αρχείο μου έπεσα πάνω σε κάποια στοιχεία τα οποία έχω σημειώσει. Τα στοιχεία αυτά είναι δυο τρία χρόνια, ίσως και νωρίτερα, αλλά δεν απέχουν από τα σημερινά. Τι λένε λοιπόν αυτά τα στοιχεία;

Το 30% των σχολικών κτιρίων είναι πάνω από 50ετία, είναι πάνω από 50 χρονών δηλαδή. Είχαμε 70% περικοπές στη σχολική στέγη. Γυμναστήρια στα δημοτικά σχολεία έχει μόνο το 6%. Και εργαστήριο φυσικών επιστημών μόνο το 5%. Το 12% έχουν βιβλιοθήκες. Οι γονείς πληρώνουν πάνω από 1,2 δις από την τσέπη τους για την εκπαίδευση των παιδιών τους. Και επειδή πρόσφατα είχαμε και την πανδημία, μόνο στην εξ αποστάσεως αυτή υποτυπώδη εκπαίδευση δεν συμμετείχαν πάνω από 20% - 25% των παιδιών.

Τα στοιχεία αυτά είναι συντριπτικά θα έλεγα και αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν να βελτιωθεί και να αυξηθεί η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Και θέλουν και δείκτες στη Αυτά τα έχουν μετρήσει; Τα έχουν συμπεριλάβει; Ή ζητάγανε από ένα ψάρι να ανεβεί σε ένα δέντρο; Γιατί αυτό ουσιαστικά κάνουν.

Θα μου επιτρέψετε να πω δυο λόγια για τις κτιριακές υποδομές. Αυτές τις γερασμένες κτιριακές υποδομές τις οποίες γνωρίζουμε όλοι ότι προσπαθούν να τις συντηρήσουν με διάφορα μπαλώματα. Δίνουν κάποιες

λύσεις είτε στοιβάζοντας τους μαθητές σε κοντέινερ, είτε νοικιάζοντας κάποια ισόγεια πολυκατοικιών, ιδιαίτερα για τα παιδιά του νηπιαγωγείου είναι λες και είναι πραγματικά, το ανέφερε και η συνάδελφος παιδιά ενός κατώτερου θεού, καμία ώρα της ημέρας δεν τα βλέπει ο ήλιος, προαύλια λίγων τετραγωνικών ή και καθόλου.

Όλο αυτό συνθέτει μια πολύ ζοφερή εικόνα και δεν περιποιεί θα έλεγα τιμή για την κοινωνία που ζούμε. Στοιβάζουμε μικρά παιδιά που βρίσκονται στην πιο τρυφερή τους ηλικία σε κάποιους χώρους και εμείς οι μεγαλύτεροι, η κοινωνία μας διαθέτει κάποιες αίθουσες συνεδριάσεων, κάποιες αίθουσες συγκεντρώσεων οι οποίες είναι πολύ χλιδάτες. Αυτό θα πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ και ως κοινωνία και όχι μόνο ως εκπαιδευτικούς.

Είναι καιρός, πιστεύω, ότι θα πρέπει να αναδείξουμε τις ευθύνες και τις συνέπειες που έχει η πολιτεία. Και για να γίνω πιο σαφής. Υπάρχει παντελής, θα έλεγα, απουσία προσεισμικού ελέγχου και ελέγχου όπως το λένε αυτοί οι μηχανικοί ελέγχου τρωτότητας και στατικότητας των κτιριακών υποδομών.

Το μόνο που υπάρχει είναι οπτικός έλεγχος και διενεργείται εάν έρθει κανένα συνεργείο με μηχανικούς στο σχολείο, κάνουν μια βόλτα, βλέπουν το σχολείο. Εμένα το σχολείο μου είναι ένα σχολείο το οποίο χτίστηκε το 1956 για να στεγάσει τις ανάγκες ενός 6θεσίου και λειτουργεί 10θεσιο. Και καταλαβαίνετε τι έχει γίνει.

Μεγάλες αίθουσες μοιράστηκαν στα δύο. Και έχουμε και εμείς ευθύνη που το επιτρέψαμε, αλλά θέλαμε να βγάλουμε οργανικές περισσότερες. Επομένως λοιπόν αναρωτιέται κανείς μπορεί να προλάβουμε το κακό σε μια χώρα, όπως είναι η δική μας και είναι και σεισμογενής με τέτοιους ελέγχους και η ευθύνη μεταβιβάζεται στο Διευθυντή και στο σύλλογο διδασκόντων ο οποίος πρέπει να είναι μηχανικός, πρέπει να είναι υγειονομικός υπεύθυνος, πρέπει να είναι τεχνικός για να ελέγχει τα λεωφορεία το πρωί πριν πάμε εκδρομή και δεν ξέρω τι άλλο πρέπει να είναι.

Διαπιστώνεται ότι όπου δεν μπορούν να καταλογίσουν ευθύνες - για την πολιτεία εννοώ - τις φορτώνουν τους εκπαιδευτικούς όπως επιχειρήθηκε πολύ πρόσφατα στη Λαμία με το μεγάλο σκάνδαλο που έγινε

με τα σχολικά γεύματα. Και θα μου επιτρέψετε πολύ λίγα λόγια, να πω δυο λόγια που πιστεύω ότι κάποιοι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί και διευθυντές ήρθαν σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, διότι αυτόματα προσπαθήσανε να μεταβιβάσουν την ευθύνη στη φύλαξη.

Δηλαδή εμείς τα παραδώσαμε τα γεύματα. Εσύ τι έκανες; Τα έδωσες στα παιδιά να τα φάνε όπως προβλέπετε; Τα πήρανε στο σπίτι; Και εάν δεν υπήρχαν παιδιά τα οποία παρουσίασαν συμπτώματα στο ολοήμερο, θα είχαν σοβαρό ζήτημα οι συνάδελφοι, διότι τα περισσότερα από αυτά τα δίνουν στο σπίτι.

Τι δεν λειτούργησε εκ του αποτελέσματος; Δεν λειτούργησε ο έλεγχος ποιότητας. Είχαμε επισημάνει από το 2017 – 2018 ότι δεν υπήρχαν εγγυήσεις ούτε και πιστοποιημένες διαδικασίες και εξειδικευμένο προσωπικό για να κάνει αυτό τον έλεγχο καταλληλότητας των γευμάτων. Όρους σίτισης δεν έχουμε, εμείς και οι εκπαιδευτικοί δεν διαθέτουμε τις τεχνικές γνώσεις για να μπορέσουμε να καταλάβουμε εάν ένα φαγητό είναι κατάλληλο για να το φάνε τα παιδιά. Τραπεζοκόμοι, καθαρίστριες δεν υπάρχουν. Σε 5 λεπτά προσπαθούμε να ετοιμάσουμε μια αίθουσα να μπουνε τα παιδιά να φάνε.

Όταν στη Φθιώτιδα ταΐζεις πάνω από 2.500 παιδιά και σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια ταΐζεις πάνω από 200.000 παιδιά και δεν υπάρχουν αυστηροί συνεχείς και καθημερινοί έλεγχοι των τροφίμων και όχι μόνο, και κατά τη διάρκεια της προμήθειας των τροφίμων και της παρασκευής του φαγητού, αλλά και τις διανομής, τότε αυτό που κάνεις είναι εγκληματικό και η ευθύνη βαραίνει απολύτως την πολιτεία.

Και πρέπει να σταθούμε και σε ένα βαθύτερο κοινωνικό πρόβλημα. Γιατί έγινε το πρόγραμμα αυτό; Είναι ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης του υποσιτισμού. Είναι δυνατόν στην κοινωνία που ζούμε, στην εποχή που ζούμε να πεινάνε παιδιά; Δεν πρέπει να αναδείξουμε ότι η ρίζα του κακού είναι αυτό; Η οικονομική δυσπραγία των γονέων. Δεν πρέπει να αναδείξουμε το γεγονός ότι πρέπει να ενισχυθεί το εισόδημα και είναι απολύτως αναγκαίο κάτι τέτοιο;

Θα ήθελα να κάνω μια αναφορά, σε ένα παράδειγμα που συνέβη πέρσι εδώ στο Δήμο Λαμιέων, δεν έχω πρόβλημα να το πω, να δούμε και τι λένε τα στοιχεία. Πριν ένα χρόνο επιχειρήθηκε να γίνει με τις

τεχνικές υπηρεσίες μια πρόχειρη καταγραφή των κατεπειγουσών επισκευαστικών αναγκών των σχολικών μονάδων

Ο Δήμος έχει περίπου 97 σχολικές μονάδες δευτεροβάθμιας. Ξέρετε τι διαπιστώθηκε; Ότι απαιτείται ένα κονδύλι τουλάχιστον 2,5 εκατομμυρίων ευρώ, μόνο για τις κατεπείγουσες ανάγκες. Μόνο για τις κατεπείγουσες.

Ξέρετε πόσα παίρνει ο δήμος για επισκευαστικές δαπάνες; 230.000 το χρόνο. Καταλαβαίνετε λοιπόν το μέτρο σύγκρισης και καταλαβαίνετε το μεγάλο πρόβλημα που έχει διότι και οι δήμοι μπορεί να τους μεταβιβάσανε κάποιες αρμοδιότητες, αλλά αυτές οι αρμοδιότητες δεν συνοδεύτηκαν και με τα κατάλληλα κονδύλια για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν.

Άρα λοιπόν θα πρέπει να γίνει μια χαρτογράφηση των κτιριακών αναγκών, των υλικοτεχνικών αναγκών και από εκεί και πέρα να υπάρξει ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός για να φτάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Πριν 3, 4 χρόνια παραδόθηκε μια σχολική μονάδα στην Ανατολική Φθιώτιδα η οποία στοίχισε πάνω από 1,5 εκατομμύριο. ήταν πραγματικά ένα κόσμημα.

Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα; Δεν υπάρχουν παιδιά πλέον. αυτή η σχολική μονάδα στεγάζει 50 – 60 μαθητές οι οποίοι φθίνουν, καταλαβαίνετε τι συμβαίνει με το δημογραφικό, με την υπογεννητικότητα που είναι μια θα έλεγα βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτή είναι η κατάσταση σε γενικές γραμμές και νομίζω ότι πρέπει να εστιάσουμε και να διεκδικήσουμε μια γενναία χρηματοδότηση η οποία θα μας δώσει τη δυνατότητα να υπάρχουν σύγχρονα και ασφαλή σχολεία, να υπάρχει ένας ενδελεχής προσεισμικός έλεγχος, ώστε να μην τίθεται όχι μόνο προσεισμικός, ένας έλεγχος κανονικός. Είναι υποχρέωση της πολιτείας, διότι δεν μπορούν να πέφτουν σοβάδες, δεν μπορεί να πέφτουν πόρτες και τζάμια πάνω στα κεφάλια των παιδιών.

Πρέπει να αναδείξουμε τα αίτια και τις συνέπειες αυτής της υποχρηματοδότησης και της ανυπαρξίας, του συνολικότερου θα έλεγα σχεδιασμού που υπάρχει.

Το χειρότερο, κατά την άποψή μου είναι και η απουσία διαλόγου και είναι και ένα πρόβλημα δημοκρατίας. Αν λάβει κανένας υπόψη του τη μεγάλη πίεση που ασκείται, τη διοικητική πίεση εννοώ στα σχολεία, αντιλαμβάνεται και την υποβάθμιση του ρόλου των εκπαιδευτικών και γενικότερα των δημοκρατικών λειτουργιών που λαμβάνουν χώρα σε ένα σχολείο.

Καταργήθηκαν οι σχολικές επιτροπές χωρίς να ξέρουμε τι θα γίνει, πώς θα λειτουργήσουμε; Θα πάμε σε πάγιες προκαταβολές; Δηλαδή θα σου δίνει δυο τρία κατοστάκια και θα σου λέει πάρτα και βλέπουμε; Είναι λύση αυτή; Καταργούν κάτι. Ο δικός μας ο δήμος δεν έχει στο σχολείο που είμαι εγώ δεν έχει πρόβλημα ήχου Δεν υπάρχει πιθανότητα να μπορέσουμε να τα βγάλουμε πέρα.

Είμαι σε ένα 12θέσιο σχολείο. Μου δίνει ένα 500άρικο το μήνα για λειτουργικά. Πληρωμένο το πετρέλαιο. Ξέρετε πού έχουν πάει οι λογαριασμοί του ρεύματος; Είναι τετραψήφιοι. Και έχουν μπροστά το 3 και το 4 σε σχολεία. Μιλάμε για 3.000, 4.000 ρεύμα. Το ίδιο συμβαίνει και με το τηλέφωνο. Το ίδιο συμβαίνει και με το νερό.

Τι θα γίνουν όλα αυτά τα πράγματα; Αν κάποια στιγμή αύριο ο πάροχος της τηλεφωνίας μου κόψει το τηλέφωνο στο σχολείο; Εγώ τι θα πρέπει να κάνω; Πώς θα πρέπει να το λειτουργήσω; Νομίζω ότι είναι θέματα που θα πρέπει οπωσδήποτε να τα αναδείξουμε. Στο σχολείο μου έχω φωτοβολταϊκά. Όλη η στέγη του είναι. Ούτε ξέρω ούτε ποιος παίρνει το ρεύμα, ούτε ποιος παίρνει τα χρήματα, ούτε πού πηγαίνουν.

Αυτή η αδιαφάνεια που υπάρχει. Δεν ξέρω πόσα χρήματα δικαιούται το σχολείο για μικροεπισκευές, για λειτουργικά. Έχουμε βρει ένα τρόπο ανάλογα με τα παιδιά, τα νηπιαγωγεία θέλουν 100 ευρώ και 150. Πώς μπορούν να τα φέρουν βόλτα για μικροεπισκευές και για να πάρουν και υλικά καθαρισμού; Νομίζω ότι και οι συναδέλφισσες προηγουμένως τα θέσανε τα ζητήματα όπως έπρεπε.

Και αυτή τη στιγμή τρέχει ένα έργο κατά τύχη έπεσε στα χέρια μου πρόβλημα ήχου Ένα έργο για ένταξη χρηματοδότησης, έργο ΕΣΠΑ. Είναι 11 εκατομμύρια στη Στερεά. Πόσοι συνάδελφοί μου το ξέρουν;

Γιατί δεν μας το στείλανε στα σχολεία να υποβάλουμε Κανένας δεν μας ακούει. Κανένας δεν μας συμβουλευέται. Είμαστε οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί.

Μπορούμε να υποβάλουμε προτάσεις για τα σχολεία μας και πρέπει κάποια στιγμή να υπάρχει και μια διαφάνεια. Πώς γίνεται η επιλογή των σχολείων; Γιατί βλέπουμε το διπλανό σχολείο να είναι κόσμημα και το ένα έργο να διαδέχεται το άλλο και στο δικό μου σχολείο να μην υπάρχουν έργα; Ποιοι μεσολαβούν; Πρέπει να έχουμε μπάρμπα στην Κορώνη για να μπορέσουμε; Ιεραρχούνται οι ανάγκες των σχολείων; Δυστυχώς όχι. Όποιος έχει είτε γνωριμίες, ή οτιδήποτε άλλο, προωθεί κάποια ζητήματα επειδή ενδεχομένως φοιτά το παιδί του εκεί και αυτή είναι η κατάσταση σε γενικές γραμμές.

Δεν θα ήθελα να σας κουράσω. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε και νομίζω ότι κάτι προστέθηκε σε αυτή τη συζήτηση που έχει ανοίξει η Ομοσπονδία μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ευχαριστούμε και εμείς για τη συμμετοχή όλων. Να πω βέβαια ότι μετά και την ολοκλήρωση των περιγραφών και επειδή είναι και καιρός εκλογών, ευρωεκλογών μεν, όχι κυβέρνησης, αλλά το ίδιο περίπου είναι, το σκηνικό που περιγράφετε μου θυμίζει κάτι ασπρόμαυρες ταινίες με τον Κωνσταντάρρα που λέει: «θα σας εξαφανίσωμεν» κατά λάθος.

Μόνο που εδώ δυστυχώς δεν φαίνεται να είναι κατά λάθος. Και τι εννοώ; Εννοώ ότι το 2019 η Διδασκαλική Ομοσπονδία σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ και υπό την αιγίδα της Εκπαιδευτικής Διεθνούς πραγματοποίησε μια επιστημονική έρευνα στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, προσπαθώντας να αναδείξει την ιδιωτικοποίηση η οποία παρεισφύρει στη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Τα ευρήματα ήταν συντριπτικά, ότι σταδιακά οι βασικές ευθύνες της πολιτείας για τη χρηματοδοτική στήριξη των σχολείων υποκαθίστανται από τη συνεισφορά των γονέων σε ένα - ειπώθηκε προηγουμένως για τα 100 € που παίρνουν λειτουργικά τα νηπιαγωγεία πχ και μοιραία θα συνεισφέρουν και οι γονείς. Ή άμεσα είτε έμμεσα μέσα από όλα τα χρήματα που δαπανώνται για τις δράσεις που πρέπει να κάνουν τα παιδιά συμπληρωματικά σε σχέση με το σχολείο, οι οποίες δεν παρέχονται.

Αυτά παρουσιάστηκαν στην πολιτεία τότε. Ήταν εκπρόσωπος η τότε Υφυπουργός η κυρία Ζαχαράκη, ο κ. Γαβρόγλου μόλις είχε απέλθει από τη θέση του Υπουργού Παιδείας, εκπρόσωποι των κομμάτων. Τα άκουσαν όλοι. Μεταφέρθηκαν υποτίθεται. Φυσικά δεν έγινε καμία κίνηση και εάν το συνδυάσει κανείς και με την κουβέντα η οποία έχει ανοίξει από τις αρχές της προηγούμενης 10ετίας περί της περίφημης αυτονομίας των σχολικών μονάδων και την προτροπή της τότε Υπουργού Παιδείας ότι θα έπρεπε να αναζητήσουμε τη στήριξη για τη χρηματοδότηση των σχολείων στην τοπική επιχειρηματικότητα, γύρω στο 2011 – 2012, καταδεικνύεται πραγματικά ότι η πολιτεία όχι από λάθος, όχι από ανοργανωσιά, όχι από έλλειψη στοχοθεσίας, συνειδητά εγκαταλείπει, αποψιλώνει το δημόσιο σχολείο και σε επίπεδο χρηματοδότησης, όπως το κάνει και σε κάθε άλλο επίπεδο.

Άρα λοιπόν νομίζω ότι όλα όσα ακούστηκαν και ήταν πολύ ξεκάθαρα και πολύ χρήσιμα, έχουν την ίδια πηγή. Την έλλειψη βούλησης για τη στήριξη των σχολείων, τη στοχευμένη έλλειψη βούλησης για τη στήριξη των σχολείων και τη σταδιακή εγκατάλειψη του δημόσιου σχολείου.

Άλλωστε είχαμε και μια πρόσφατη ανάλογη εκδήλωση όπου ήταν ο Άγγελος Γαβριελάτος ως εκπρόσωπος της Εκπαιδευτικής Διεθνούς για την καμπάνια στήριξης του δημόσιου σχολείου. Την εικόνα αυτή, τη ζοφερή εικόνα μας περιέγραψε μια παγκόσμια τάση, δεν το λέω αυτό για να αθωωθούν οι τοπικοί κυβερνώντες, αλλά για να δείξουμε την πραγματική μέριμνα που υπάρχει στην πολιτική παγκοσμίως για τη στήριξη του δημόσιου σχολείου και ποια είναι αυτή.

Δυστυχώς εξαιρέσει ελαχίστων χωρών η κατάσταση είναι τραγική και έχει να κάνει με την πολιτική η οποία εφαρμόζεται παγκοσμίως. Πέρα από τις διαπιστώσεις υπάρχει ο αγώνας. Η Διδασκαλική Ομοσπονδία γι' αυτό κάνει και αυτές τις εκδηλώσεις. Γι' αυτό έκανε και όλο αυτό τον αγώνα ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων που κάποιοι έλεγαν ότι ήταν ένας αόρατος κίνδυνος και ότι δεν υπήρχε, ήταν ορατότατος και πραγματικά υπήρχε και εάν είχε προχωρήσει κανονικότερα η αξιολόγηση του 4692 των σχολικών μονάδων, τότε πραγματικά θα ήταν κατηγοριοποίηση και θα βλέπαμε και τις συνέπειες της χρηματοδότησης κατά το αμερικάνικο, εγγλέζικο μοντέλο, το οποίο ήταν το αξιοζήλευτο μοντέλο για την κυβέρνηση.

Αν δεν έχουμε τέτοιου είδους αγώνες, εάν δεν έχουμε την προσπάθεια και να αποσαφηνίσουμε το πλαίσιο το οποίο θα υπάρξει στα σχολεία το επόμενο χρονικό διάστημα, αλλά και το οποίο θα αποτελέσει τον οδηγό για τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση των σχολείων το επόμενο χρονικό διάστημα, θα έχουμε μια ακόμη περαιτέρω συρρίκνωση της στήριξης του δημόσιου σχολείου.

Αυτός είναι και ο στόχος και της σημερινής εκδήλωσης. Είναι μια κραυγή αγωνίας θα έλεγα που υπάρχει από τα πρώτα βήματα ενός παιδιού που μπαίνει στο νηπιαγωγείο μέχρι και αυτά που βγαίνει από τις αίθουσες του δημοτικού σχολείου για να πάει στο γυμνάσιο και να αντιμετωπίσει μια πραγματικότητα απουσίας στήριξης την οποία οφείλουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα να την αναθρέψουμε.

Δεν ξέρω εάν έχει να συμπληρώσει κάτι κάποιος από τους ομιλητές μας τους οποίους θα τους ευχαριστήσω πάρα πολύ για τη συνεισφορά τους. Να ευχαριστήσω και τη Βάση και τη Νάντια και τον Γιώργο και τον Κώστα για τη συνεισφορά τους στη σημερινή εκδήλωση.

Εάν θέλετε να πείτε κάτι τελευταίο, μια τελευταία κουβέντα, ευχαρίστως να την ακούσουμε και να την καταγράψουμε.

.....: Εγώ θα ήθελα να βάλω ένα ερώτημα που έρχεται από πολλές συναδέλφους. Τι θα γίνει τώρα με την κατάργηση των σχολικών επιτροπών και τις προϊσταμένες νηπιαγωγείων και το πόθεν έσχες, γιατί τους είπαν ότι θα αναγκαστούν να κάνουν πόθεν έσχες.

Άλλος ένας δηλαδή σκόπελος μπροστά στη διαδικασία, όπου ετοιμάζονται για μαζικές παραιτήσεις οι συνάδελφοι. Και εάν ξέρει κάποιος να το απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Δεν ξέρω εάν το ξέρουν κάποιοι από τους υπόλοιπους. Σε εμάς δεν έχει υπάρξει καμία διευκρίνιση. Άλλωστε δεν μπορέσαμε να συζητήσουμε. Όταν η μόνη μας συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας έγινε στις 19 Ιουλίου μετά την ανάληψη των καθηκόντων του και οι όποιες πολύ μικρής διάρκειας συναντήσεις έγιναν με τον Γενικό Γραμματέα και την Υφυπουργό, δηλαδή την ειδική αγωγή πολύ στοχευμένα, ή απαιτήθηκαν αιτήματα 4 και 5 για να τους δούμε για λίγο, δεν έχει συζητηθεί

τίποτα. Κανένα θέμα δεν έχει συζητηθεί επί της ουσίας. Και αυτό δεν έχει συζητηθεί σε καμία διάσταση.

Γ. ΛΙΑΜΠΑΣ: Θανάση, στο ζήτημα του τι θα γίνει με την κατάργηση των αυτόνομων σχολικών της ενιαίας σχολικής επιτροπής ουδείς το ξέρει. Δεν έχει δοθεί τίποτα στη δημοσιότητα για το πώς πρόκειται να αντικατασταθεί. Είναι στον αέρα. Ούτε οι Δήμοι ξέρουν.

Σε σχέση με το πόθεν έσχες, νομίζω ότι δεν υπάρχει ανησυχία. Δηλαδή όταν είχε ξαναπροκύψει το ζήτημα οι διευθυντές τότε είχε ξεκαθαριστεί, ούτε εισπράτουμε χρήματα, ούτε διαχειριζόμαστε, ούτε έχουμε εργολαβίες. Είχε περιοριστεί ως έλεγχος πόθεν έσχες, ούτε καν στον πρόεδρο της Σχολικής Επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Θα μου επιτρέψεις Γιώργο. Και όμως σε μέλη Δημοτικών Επιτροπών που ο Δήμος το απαίτησε και δεν τους έβγαλε από τους υπόχρεους, τους ζητήθηκε φέτος επειδή δεν είχαν υποβάλει με πρόστιμο να υποβάλουν πόθεν έσχες.

.....: Ναι, τους έχει έρθει πρόστιμο. Εγώ από την εμπειρία του δικού μου Δήμου ότι είχαν εξαιρεθεί ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Γιατί τους είχε εξαιρέσει ο δήμος. Είχε βγάλει τη γνωμοδότηση

.....: Ναι και είχαν εξαιρεθεί όταν είχε ξαναπροκύψει το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Είχανε στείλει. Κάποιοι δήμοι δεν την ακολούθησαν.

.....: Κάτι ακούγονται για πάγιες προκαταβολές. Δηλαδή θα σου δίνει ένα πολύ πολύ μικρό ποσό για κάτι έκτακτο, αλλά θα πρέπει να περνάει από έγκριση Δημοτικού Συμβουλίου. Ένα σύστημα που μόνο λειτουργικό δεν είναι. Και δεν πρέπει να το δεχτούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Σαν συμπέρασμα θα είναι μια από τις πρώτες μέριμνες και το επόμενο διάστημα του Διοικητικού Συμβουλίου να μπορέσει να αποσαφηνίσει ει δυνατόν. Έχουμε ζητήσει συνάντηση με το Υπουργείο Εσωτερικών. Δεν έχει ανταποκριθεί η αγαπημένη μας Υπουργός σε αυτό και δεν ξέρω εάν θα ανταποκριθεί κιόλας.

.....: Σε 25 μέρες δεν θα υφίσταται οι σχολικές επιτροπές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ναι, 30 Ιουνίου.

.....: Πάντως και στους δήμους υπάρχει τρομερή ανησυχία, επειδή ακριβώς δεν έχουν καμία ένδειξη για το πώς θα πάει το πράγμα. Ήδη τώρα συζητάνε να υπάρχει κατά ένα τρόπο μια άτυπη σχολική επιτροπή, να μην είναι Διοικητικό Συμβούλιο, που να ασχολείται όμως με όλα αυτά. Να κάνει τη δουλειά που έκανε μέχρι τώρα. γιατί το Δημοτικό Συμβούλιο ή η Επιτροπή του Δήμου, δεν υπάρχει περίπτωση αυτό το πράγμα να το έχει κατά νου και να μπορέσει να το φέρει σε πέρας.

Να υπάρχει μια άτυπη, να τα εισηγείται στο Δημοτικό Συμβούλιο, το Δημοτικό Συμβούλιο να τα επικυρώνει και να συνεχιστεί αυτού του είδους η ιστορία. Αλλά το ζήτημα με τις τεχνικές υπηρεσίες που απευθύνεσαι, που δεν απευθύνεσαι, τι κάνεις, τι δεν κάνεις, θα τρέξουν διαγωνισμοί; Τρέχανε διαγωνισμούς οι μεγάλοι δήμοι και λέγανε τα απορρυπαντικά καθαριότητας. Αυτά τα κλείνανε κεντρικά. Θα σπάσουν αυτοί οι διαγωνισμοί; Θα ξαναγυρίσουμε; Ή αναγομώσεις πυροσβεστήρων. Θα σπάσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Να κάνω μια πρόβλεψη λίγο κακεντρεχή γιατί μάλλον δεν θα σπάσουν αυτά, γιατί πρέπει να υπάρχουν στους δήμους.

.....: Ναι, αλλά όταν λήξει αυτό τι θα γίνει; Θα ψάχνεις εσύ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Θα το αφήσουμε; Δεν είναι καλό στους δήμους να τρέχουν τέτοιοι διαγωνισμοί;

.....: Δεν ξέρω. Ασχολίαστο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Αυτά λοιπόν.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΛΑΚΗ: Εγώ μια ερώτηση θα έκανα στους γιατί πλέον σπανίζει η κοινή λογική στο χώρο της παιδείας και στα σχολεία; Πού έχει πάει η κοινή λογική; Η κοινή λογική είναι να έχουμε όμορφα ασφαλή σχολεία. Η κοινή λογική λέει να έχουμε τους εκπαιδευτικούς που χρειαζόμαστε. Η κοινή λογική λέει να προσφέρουμε το καλύτερο που μπορούμε στα παιδιά. Τι έχει γίνει; Δηλαδή τι φταίει;

.....: Μάλλον έχει ανασταλεί η λογική.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΛΑΚΗ: Ήθελα μια απάντηση πάνω σε αυτό μόνο. Τι έχει γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Σας ευχαριστούμε όλους πάρα πολύ. Ήταν νομίζω μια πολύ ουσιαστική συζήτηση και μακάρι να ήθελαν να την παρακολουθήσουν αυτοί που θα έπρεπε να την παρακολουθήσουν. Πραγματικά.

Ευχαριστούμε πολύ.

ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ